

לא לעכב את הטוב!

יעקב שולח מלאכים-שליחים אל עשיו ומצווה אותם לומר:

"כֹּה תֹאמְרוּן לְאֶדְנִי לְעֶשָׂו כֹּה אָמַר עֲבָדְךָ יַעֲקֹב עִם לִבִּי גֵרְתִי וְאַחֲרַי עַד עֵתָּה".

מבאר הרב חרל"פ:

"כל כוחה של הטומאה אינו אלא לאחר את הטובה ולעכב לשעה בעד גילוי הקדושה. 'אלוהים אחרים - שהם מאחרים הטובה מלבוא לעולם' (מכילתא יתרו), אבל לא תוכל בשום אופן לאבד את הטובה לגמרי מן העולם, וזה מה ששלח יעקב לעשיו: 'עם לבן גרתי ואחר עד עתה'. כלומר גם לבן שביקש לעקור את הכול, לא עלה בידו כי אם לאחר את הטובה. 'ואחר עד עתה' - ואף אתה תעלה בידך חרס ולא תפעל מאומה רק לאחר את הטובה ולא יותר".

ומכאן נלמד יסודות חשובים לכלל ולפרט.

מחד יש כאן עידוד וניחומים גדולים, שכל כוחה של הרשעה בעולם הינו רק לעכב ולאחר, כל הטוב שאנו מתפללים, מצפים ומייחלים לו, וודאי יבוא!

מאידך מובן שבזה אנו צריכים להילחם, שהרי הזמן הינו המרכיב היסודי של העולם הזה. לדוגמא, מחקרים מוכיחים שההבדל בין גאון לאדם שחלש בשכלו הינו רק מהירות המחשבה, שמה שהגאון מצליח לקלוט מהר, החלש יכול לקלוט גם כן, אבל בזמן רב. ולכן המלחמה שלנו בעיכוב, בדחייה, הינה חשובה מאוד.

מלחמתנו ברע היא מלחמה בהתעכבות, הגאולה תגיע, בית המקדש יבנה, אבל השאלה מתי, ותפקידנו המרכזי הוא לפעול לזירוז הופעת הטוב בעולם.

אסור לנו להסכים לדחיות בהתקדמות הגאולה והטוב, יש לפעול להתקדמות הטוב, בכל המישורים, להגדיל ולהעמיק בתורה, לקרב את עם ישראל כולו לקב"ה, ליישב את מרחבי ארצנו, לחזק את מדינתנו ועוד...

הדברים אמורים במישור הכללי, אך כל שכן שיש לקחת אותם גם למישור הפרטי, מכיוון שהכלל הוא נצחי, ולכן סוף הטובה ודאי להגיע. אולם חיויו של האדם הפרטי מוגבלי זמן, וכמו שנוהגים גדולי המוסר לומר: הזמן הוא המשאב החשוב והמתכלה ביותר בחייו של האדם.

הניהול הנכון של הזמן, או יותר נכון לומר, ההתנהלות הנכונה של האדם בתוך הזמן, היא זו שתקבע לבסוף את איכות חייו, את הדברים שבהם יצליח ואת התחומים שיהיו יותר מוזנחים.

הדחיינות שהינה מחלה כלל אנושית מחייבת טיפול מעמיק. וצריך האדם להגיע למצב של "ברוך אומר ועושה", וכפי

שלמדנו בפרשת וירא שכל מעשיהם של צדיקים בזריזות ובמהירות. יתרה מזאת, ישנם תחומים שבהם חלון

ההזדמנויות שלנו מוגבל, כגון הגדלת המשפחה, חינוך הילדים ועוד. קל מאד להדגים זאת במישור הכלכלי, שני

אנשים ששימו חסכון של מאה אלף שקלים, על אחד ממדדי הבורסה המובילים, האחד בגיל עשרים והשני בגיל

ארבעים, זה ששם בגיל עשרים, על פי התשואות הממוצעות, יהיה לו בגיל שישים – 5,370,066 ₪, ואילו חברו

שהתחיל יותר מאוחר יהיה לו מאותו סכום ובאותו גיל – 732,807 ש... ההתעבבות במעשה ודחיית ההחלטה של האדם הפרטי גורמת לו להפסדים רבים ומונעת ממנו להיפתח לאופקים ולאפיקים רבים שיכול היה להגיע אליהם. יהי רצון שנזכה להתגבר על כל המפריעים והמעכבים, ולהביא גאולה שלמה במהרה.